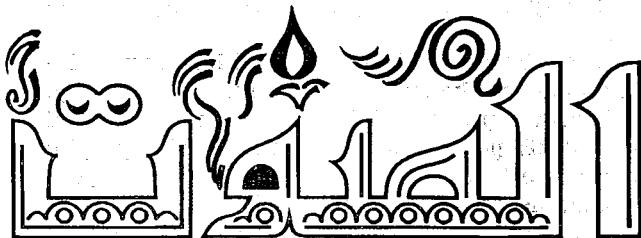
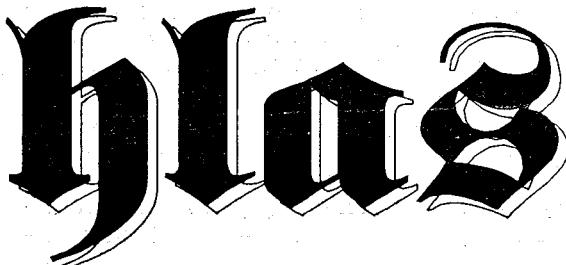

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صوت المخادل الإسلامي

أجاعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
NÁBOŽENSKÝCH OBCÍ
A ORGANIZACÍ
V ČESKÉ REPUBLICE

- ROČNÍK 12
- ČÍSLO 11 - 12

PROSINEC 1994 ● RADŽAB 1415

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la République Tchèque

Offizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen in ČR

PRÁVNÍ SYSTÉM ISLÁMU

Mgr. SALAHUDDIN SAYEDI

(Pokračování)

Nejmenší počtem stoupenců, ale zároveň nejpřísnější je fundamentalistický¹²) madab Ahmad b. Hanbal (z. 855 n. l.). Jeho škola, založená v Bagdádu, odmítá kijás a vůbec právo na vlastní úsudek a klade důraz na právní názory Muhammado-vých druhů. Sám Ibn Hanbal sesbíral hadítsy ve svém souboru (Musnad). Hanbalovský směr byl kdysi silný v arabské oblasti od Egypta po Irák. Z jeho představitelů vynikli zejména Ibn Tajmíja a Ibn Kajjim al-Džawzíja (z. 1350 n. l.), od nichž vede přes čtyři století přímý ideový spoj k wahhábovskému hnutí a dál k novějším podobám fundamentalismu, jakož i snahám o obnovu cestou návratu k původním pramenům (Korán a Sunna — Tradice) Islámu. Hanbalovský madab dnes žije hlavně v Saúdské Arábii.

Jednou z významných právních škol mimo rámec sunnitské ortodoxie je ší'itský směr (madab Džacfarí). Prvopočátky tohoto právního směru bychom našli hned po smrti Muhammada. Tehdy vznikla skupina muslimů, která prosazovala nástupnické právo pro Muhammadova bratrance a zetě, Alího. Ríkalo se jí Alího strana, ší'at Alí. Tato skupina k víře v jediného Boha a zjevný Korán přidružila víru v Bohem vyvolaného imáma jako jediného povolaného vůdce obce a vykladače zákona, ba dokonce jako nositele části božství a vůdce ke spásě. Prorokův rod je přirovnáván k Noemově arše, spolu s Koránem označován za dva poklady na zemi apod. Ší'ité uznávají čtyři vlastní kanonické knihy tradic. Před názvem Hadíts¹³) dávají přednost označení Achbár „zprávy“ (rivájá). Nejvýznamnější soubor představuje velkolepá sbírka al-Káfí „dostačující“ od Muhammada b. Ja'qúb al-Kulajního (z. 940 n. l.).

Ší'a netvořila nikdy zcela jednotný proud. Na jejím základě začaly vznikat desítky sekt.

Celkem existuje v Islámu resp. jeho právním systému více než 73 hlavních směrů (právních škol), které již Muhammad ve své tradici předpovídal a jen jedinou z nich považoval za správně jdoucí, to je právě Ahl al Sunna wa al džam'a.

Co se týče vývoje fiqu, byl to zdlouhavý proces. Tento proces se vyvíjel nikoliv formou opakování novelizací zákoníků, což je běžné u moderních právních systémů, nýbrž formou doplňování interpretaci nástrojů, používaných k výkladu základních islámských pramenů práva, a určitá směra k rozšiřování právních zdrojů.

Život sám si vynutil, aby Korán a sunna byly spojeny s božím zákonem šarí'ou částečně doplněny dalším zdrojem, který by pomohl řešit konkrétní otázky kladené společenským vývojem. Tímto zdrojem se stal právo čili fiq. Jestliže šarí'a je něčím výlučně božským, co bylo jednou provždy určeno, pak fiq je vybudován s pomocí lidského, co tudíž podléhá změně v závislosti na čase a podmínkách. Lze v jistém smyslu také říci, že zatímco šarí'a se odvolává na víru, fiq se odvolává na lidský (muslimský) rozum opřený o víru.

Používání rozumu — názoru (ra'j) je přípustné jen ve shodě s určitými stanovenými pravidly a zároveň respektování posloupnosti Korán, sunna (šarí'a) jako nutných předstupňů k jakékoli právní úvaze racionální povahy. Takže lidský rozum se může pohybovat jen v určeném rámci, který vymezuje tzv. Úsud al-fiq, čili základy fiqu nebo volejněji přeloženo, metodika fiqu. Fiq tudíž není spojen s rozumem ve smyslu objevování něčeho nového a dosud neznámého, nýbrž ve smyslu ově-

řování platnosti božího zákona ve společenské praxi nebo smírování božího zákona se společenskou praxí. Neznamená také vývoj právní vědy na základě zhodnocování jednotlivých případů a lidského zákonodárství. Je spíše hledáním pravého významu Koránu a tradic obsažených v sunně a vytvářením nauky o náboženských a právních povinnostech.

Teorie důsledně dbá toho, aby byl Islám vysvětlován a chápán jako systém veskrze univerzálistický, avšak právní praxe společně s lidovou interpretací doposud při povrchním pohledu napomáhaly spíše tomu, že se teoretický ideál vzdaloval skutečnosti. Již samotné přijetí sunny vytvořilo do jisté míry podmínky pro přímé uznání vlády Slova božího — koránu a Prorokova příkladu — sunny.¹⁴⁾

Známý vědec islámského práva 20. století Muhammed Chodarí¹⁵⁾ rozděluje vývoj fiqhu, resp. Šariáhu do 6 následujících etap:

1. al-Tašri^c v době života Muhammada:

Tato etapa je mezi "Ulamá (vědci) považována za základ islámského práva bez rozporů.

2. al-Tašri^c v době starších Suhabaovců (Muhammadovi druži):

Tato etapa končí koncem období čtyř prvních chalífů (632 — 662 n. l.).

3. al-Tašri^c v době mladších Suhabaovců a těch, kteří po nich následovali z řádu Tabi^cijnů (druhá generace po Muhammadovi)

Tato etapa končí o něco později než koncem 1. století hidžry (někdy ve 30. letech 8. století n. l.).

4. al-Tašri^c v době, kdy se stal fiq samostatnou vědou v islámské společnosti. Vznik fuqahá (značků islámského práva) a jejich žáků.

Tato doba skončila koncem 3. století islámského letopočtu (921 n. l.).

5. al-Tašri^c v době vzniku různých konfliktů v islámském právu a tak vzniku objemných svazků a písemnosti téměř ve všech záležitostech muslima.

Toto období skončilo koncem abbásovské vlády v Bagdádu (749 n. l.). Dobývání islámských území Tatary (10. a 11. stol. n. l.) o něco později v Egyptě.

6. al-Tašri^c v době taqlídu (napodobování) až dodnes.

Fiq se v 9.—10. století n. l. ustálil ve čtyřech pravověrných madabech. Zakořenil se názor, že jejich zakladatelé byli absolutními mudžatahidy¹⁶⁾, zatímco právníkům dalších generací přísluší už jen omezený idžtihád¹⁷⁾ v rámci školy na základě jejich vzorových principů (úsúlu) a textů zakladatelů. Později se rozšířilo mylné přesvědčení, že „se dveře idžtihádu uzavřely“¹⁸⁾, právník může jen v mezích svého madhabu na základě znalosti dřívějších řešení odpovídat právním dobrozdáním (Fatvou — Fatwá), na specifické otázky. Pouze šířité připouštěli idžtihád i nadále. V sunnitském společenství se o něj zasazoval Ibn Tajmíja (z. 1328 n. l.) a také Sujútí (z. 1505 n. l.), který soudil, že každé století má mít svého obnovitele (Mudžaddid). Ke znovuotevření idžtihádu, a to téměř ve všech směrech islámského myšlení, dochází až v našem století.

Jeden z hlavních důvodů, těch islámských myslitelů, kteří věřili, že se uzavřely dveře idžtihádu a snažili se zabránit vzniku nových madhabů, byl ten, aby zabránili vlivu nepřátele Islámu a jejich myšlenek.

V současné době mezi islámskými právníky existuje tendenční sbližování různých právnických směrů (madhabů) islámského práva.

Přesto čtyři sunnitské madhaby představují již několik set let obecným konsensem přijímanou pravdu v rámci jediné ortodoxie.

Všem čtyřem se vyučuje na al-Azharu¹⁸⁾, tak jako se jim již dříve vyučovalo i na jiných náboženských školách (madrasách). Názory právníků všech čtyř směrů se berou v úvahu na islámských konferencích.¹⁹⁾

Tyto právní směry (madhaby) se liší jen v podrobnostech hmotného direktivního práva (furú^c), které se nepokládají za podstatné. Důležitá otázka je zdroj a pramen z čeho čerpají a na kterém zakládají islámští mudžatahidové — učenci svoje stanovisko či dobrozdání (fatwa). Proto se budeme zabývat v následující části prameny islámského práva.

Právníci (fukaháové) vyložili a utřídili soustavu Božího zákona na základě čtyř pramenů a zdrojů. Tyto prameny islámského práva (úsúl al-fiq) jsou Korán, sunna (tradice), idžmá^c (souhlasný názor autorit) a qijás (analogie).

Tyto prameny islámského práva (Šariáha) bychom mohli rozdělit na prameny primární (Korán a sunna) a sekundární či odvozené (idžmá^c a qijás).

III.

PRAMENY ISLÁMSKÉHO PRÁVA

1. Korán:

Pro všechny myslitele — mudžatahy a zakladatele právních směrů (madhabů) je základním a prvotním pramenem Korán.

Samo slovo je odvozeno (arab. al-Korán) od slovesa kara'a „číst“, původně „přednášet“ a znamená vlastně přednes zjevení daného Muhammadovi. Korán byl zaslán v arabštině při různých příležitostech po verších (ája) v průběhu 23 let.

V zaslání veršů týkajících se právních otázek (áját al-Ahkámu) byl dodržen postup a příprava věřících pro přijímání — určité příkazy či zákazy (tadridž fi al tašri^c). Korán získal své definitivně kanonické uspořádání v době čtvrtého chalífa („Utsmán b. Afána, 644 — 656 n. l.“).

¹²⁾ Fundamentalismus: hnutí nejkonzervativnějších protestantských kruhů v USA, ustanovené roku 1919. Odmítá veškerou kritiku bible a liberální teologie. Encyklopédický slovník, ČSAV, Praha 1980

¹³⁾ Viz L. Kropáček, Islám..., Týdeník TVAR, č. 9/91, viz Moh. B. Behbudy, Gozída Káfí, Irán, 1983

¹⁴⁾ Viz podrobnější prof. Gulam Mohajuddun Daríz, Asását hukuke Isám (principy islámského práva), Kábul 1977

¹⁵⁾ Viz L. Kropáček, Duchovní cesty Islámu, Praha 1993, Vyšehrad; al Chodery, Tarich al Tašri^c al Islámi (historie islámské šariáha), Libanon, 1960

¹⁶⁾ Idžtihád je arabské slovo, které znamená „vynakládání úsilí“ v jakékoli pracné, namáhavé záležitosti. Idžtihád v islámském šariáhu je snaha znalců islámského práva (Mudžatahidové) k získání určitého rozhodnutí v šariáhatu. Mudžatahid je pak ten, kdo provádí idžtihád.

¹⁷⁾ Po detailní a dlouhé analýze jsem nenašel argument, který by mě přesvědčil o zavřených dveřích idžtihádu.

¹⁸⁾ Založena v Egyptě — Káhiře v r. 973 Fátimovci.

¹⁹⁾ Je to sdružení 42 muslimských států, formálně ustanovené v květnu 1971. Slovník mezinárodního práva... Miroslav Potočný a kol., Praha 1988

Al Ittihad al Islami

Ústředí muslimských náboženských obcí a organizací pro Českou republiku

Tato tabulka uvádí ke každému dni Ramadánu a občanskému datu začátek půstu, fadžr — úsvit, šurúq — východ, zuhr — poledne, asr — odpoledne, magrib — západ, iša — noc.

Půst začíná tedy úsvitem a končí západem slunce.

RAMADÁN 1415

Datum	Úsvit Fadžr	Východ sl. Šurúq	Poledne Zuhr	Odpoledne 'Asr	Západ sl. Magrib	Noc 'Išá
1. 2. 95	5.53	7.34	12.14	14.33	16.53	18.23
2. 2.	5.51	7.33	12.14	14.34	16.55	18.25
3. 2.	5.49	7.31	12.14	14.35	16.57	18.27
4. 2.	5.47	7.30	12.14	14.36	16.58	18.28
5. 2.	5.45	7.28	12.14	14.38	17.00	18.50
6. 2.	5.43	7.27	12.15	14.39	17.02	18.32
7. 2.	5.41	7.25	12.15	14.39	17.04	18.34
8. 2.	5.39	7.24	12.15	14.39	17.05	18.35
9. 2.	5.37	7.22	12.15	14.40	17.07	18.37
10. 2.	5.35	7.20	12.15	14.49	17.23	18.53
11. 2.	5.33	7.19	12.15	14.42	17.11	18.41
12. 2.	5.32	7.17	12.15	14.42	17.12	18.42
13. 2.	5.30	7.15	12.15	14.45	17.14	18.44
14. 2.	5.28	7.13	12.15	14.46	17.16	18.46
15. 2.	5.26	7.12	12.15	14.46	17.17	18.47
16. 2.	5.24	7.10	12.15	14.47	17.19	18.49
17. 2.	5.23	7.08	12.15	14.47	17.21	18.51
18. 2.	5.21	7.06	12.15	14.49	17.23	18.53
19. 2.	5.19	7.04	12.14	14.49	17.24	18.54
20. 2.	5.17	7.02	12.14	14.50	17.26	18.56
21. 2.	5.15	7.00	12.14	14.51	17.28	18.58
22. 2.	5.13	6.59	12.14	14.52	17.29	18.59
23. 2.	5.12	6.57	12.14	14.53	17.31	19.01
24. 2.	5.09	6.55	12.13	14.53	17.33	19.04
25. 2.	5.07	6.53	12.13	14.53	17.34	19.04
26. 2.	5.05	6.51	12.13	14.54	17.36	19.06
27. 2.	5.03	6.49	12.13	14.56	17.38	19.08
28. 2.	5.01	6.47	12.13	14.56	17.40	19.10
1. 3.	4.59	6.45	12.13	14.57	17.41	19.12

Půst v měsíci ramadán začíná za svítání, na začátku doby pro ranní modlitbu Fadžr (Subh), a končí za soumraku večerní modlitbou Magrib.

Uvedené časy platí pro Jindřichův Hradec a Liberec a středoevropský čas, pro „letní čas“ je třeba přičíst 1 hodinu a pro jiná místa musíme přičíst opravu podle následující tabulky.

Min.	Místo	Min.	Místo	Min.	Místo	Min.	Místo
+11	Aš	-9	Jeseník	-10	Napajedla	-23	Spiš. Kapitula
-13	Bánovce n. B.	-7	Jevíčko	-12	Nitra	-22	Spiš. N. Ves
-17	Ban. Bystrica	-1	Jičín	-2	Nová Paka	+4	Strakonice
-16	B. Štiavnica	-2	Jihlava	-4	N. Město — Mor.	-9	Strážnice
+1	Benešov	-2	Jilemnice	-5	N. Město n. M.	+8	Stříbro
+4	Beroun	+7	Kadaň	-11	N. Město n. V.	+6	Sušice
+5	Bílina	+8	Karlovy Vary	-13	Nové Zámky	+3	Sv. Jan p. S.
+5	Bohosudov	-14	Karviná	-13	Nový Bohumín	-6	Svitavy
-7	Boskovice	+6	Kašperské Hory	-2	Nový Bydžov	-16	Šahy
+1	Brandýs n. Lab.	-22	Kežmarok	-12	Nový Jičín	-9	Šternberk
-8	Bratislava	+4	Kladno	0	Nymburk	-15	Štub. Teplice
-8	Břeclav	-15	Kláštor p. Zn.	-9	Olomouc	-8	Šumperk
-6	Brno	+7	Klatovy	-12	Opava	+1	Tábor
-5	Broumov	-1	Kolín	-14	Orlová	-2	Telč
-10	Bruntál	-13	Komárnō	-13	Ostrava	+5	Teplice
-8	Bučovice	-5	Kostelec n. O.	-3	Pardubice	-6	Tišnov
-2	Čáslav	-25	Košice	-1	Pelhřimov	-13	Topolčany
+2	Česká Lípa	-7	Kralíky p. S.	-11	Pieštany	-4	Třebíč
-6	Česká Třebová	+3	Kralupy n. V.	+3	Písek	+1	Třeboň
+2	České Budějovice	+10	Kraslice	+9	Planá u M. L.	-12	Trenčín
+1	Český Brod	-16	Kremnica	+7	Plzeň	-10	Trnava
+3	Český Krumlov	-11	Krnov	+6	Podbořany	-4	Trutnov
-14	Český Těšín	-10	Kroměříž	-1	Poděbrady	-16	Turč. Martin
+3	Děčín	-1	Kutná Hora	+3	Podmokly	-1	Turnov
-17	Dolní Kubín	-8	Kyjov	-5	Polička	-10	Uherské Hradiště
+8	Domažlice	-6	Lanškroun	+2	Praha	-11	Uherský Brod
+7	Doupov	-14	Levice	+4	Prachatice	-8	Uničov
+5	Duchcov	-22	Levoča	-10	Přerov	+4	Ústí n. Labem
-3	Dvůr Krá. n. L.	0	Liberec	-25	Prešov	-6	Ústí n. Orlicí
-2	Havl. Brod	-10	Lipník n. B.	-13	Příbor	-29	Užhorod
-11	Hlohovec	-18	Lipt. Mikuláš	+4	Příbram	-12	Val. Meziříčí
-13	Hlučín	+3	Litoměřice	-14	Prievidza	+2	Varnsdorf
-9	Hodonín	-5	Litomyšl	-8	Prostějov	-10	Velehrad
-10	Holešov	-8	Litovel	+5	Rakovník	-4	Vel. Meziříčí
-2	Hořice v P.	+9	Loket	+3	Řevnice	+4	Volyňě
+4	Hořovice	+5	Louny	-20	Rimav. Sobota	-2	Vrchlabí
-3	Hostinné	-19	Lučenec	+6	Rokycany	-12	Vsetín
-3	Hradec Králové	-8	Malacky	+3	Roudnice	-5	Vysoké Mýto
-11	Hranice	+9	Mar. Lázně	-22	Rožňava	-8	Vyškov
-1	Humpolec	+2	Mělník	+2	Rumburk	-8	Zábřeh
-7	Hustopeče	-28	Michalovce	-17	Ružomberok	-14	Zl. Moravce
+11	Cheb	-7	Mikulov	-5	Rychnov n. Kn.	-11	Zlín
+6	Chomutov	-13	Místek	-9	Rýmařov	-4	Znojmo
-3	Chotěboř	0	Mladá Boleslav	+2	Sedlčany	-17	Zvolen
-3	Chrudim	-9	Modra	-9	Skalica	+6	Žatec
-6	Ivančice	-7	Mor. Třebová	-21	Skalnaté pleso	-1	Železný Brod
-1	Jablonec n. N.	-3	Mor. Budějovice	+4	Slaný	-15	Žilina
-15	Jablunkov	+5	Most	+1	Soběslav		
-4	Jaroměř	-4	Náchod	+9	Sokolov		

Místa označená — mají všechny časy o uvedený počet min. dříve, místa označená + mají všechny časy o uvedený počet min. později. Příklad: Označuje-li čas. signál v rozhlasu 12 hod., je v Brně již 12.06 a v Praze teprve 11.58 hod.

Výroky Mohamedovy Ve jménu Boha milosrdného, slitovného

Chálid ibn Al-Walid vypráví, že přišel k Muhammadvovi (Nechť mu Bůh žehná) nějaký beduín a řekl: „Přišel jsem, abych se tě ptál na věci, které jsou pro mne užitečné na tomto a onom světě.“ Prorok řekl: „Ptej se na co chceš.“

Muž řekl: „Chci mít největší vědomost mezi lidmi“, prorok řekl: „Boj se Boha, budeš mít vědomost největší.“

Muž řekl: „Chci být nejbohatší mezi lidmi“, prorok řekl: „Uspokoj se s tím co máš, budeš nejbohatší.“

Muž řekl: „Rád bych byl nejspravedlivější mezi lidmi“, prorok řekl: „Přej lidem to co přeješ sobě, budeš nejspravedlivější.“

Muž řekl: „Rád bych byl nejlepší mezi lidmi“,

prorok řekl: „Bud užitečný všem lidem, budeš nejlepší.“

Muž řekl: „Rád bych byl mezi Bohem vybranými“, prorok řekl: „Hodně si připomínej Boha, budeš mezi Bohem vybranými.“

Muž řekl: „Rád bych, aby se zdokonalovala má víra“,

prorok řekl: „Měj zbožné chování, zdokonaluje se ti víra.“

Muž řekl: „Rád bych byl z dobro konajících“, prorok řekl: „Uctívej Boha tak, jako bys Ho viděl, třebaže Ho nevidíš, budeš z dobro konajících.“

Muž řekl: „Rád bych byl z Bohu poslušných“, prorok řekl: „Splňuj Bohem stanovené povinnosti, budeš z Bohu poslušných.“

Muž řekl: „Rád bych byl očištěn z hřichů“, prorok řekl: „Očisti se když si potřísněn, budeš očištěn z hřichů.“

Muž řekl: „Rád bych v den zmrvýchvstání byl Bohem přivolán se světlem“, prorok řekl: „Nekřivdi sobě ani ostatním, budeš Bohem přivolán se světlem.“

Muž řekl: „Rád bych, aby se Pán můj v den zmrvýchvstání slitoval nade mnou“, prorok řekl: „Slituj se nad sebou samým a služebníky Jeho, slituje se Bůh nad tebou.“

Muž řekl: „Rád bych měl méně hřichů“, prorok řekl: „Žádej Boha o odpustění hodně, budeš mít méně hřichů.“

Muž řekl: „Rád bych byl nejctihodnější mezi lidmi“, prorok řekl: „Nestěžuj si lidem na to co tě obtěžuje, budeš nejctihodnější.“

Muž řekl: „Rád bych byl nejsilnější mezi lidmi“, prorok řekl: „Spoléhej se na Boha, budeš nejsilnější.“

Muž řekl: „Rád bych, aby mi Bůh rozmnožil výživu“, prorok řekl: „Dbej na čistotu, Bůh ti rozmnoží výživu.“

Muž řekl: „Rád bych byl milován Bohem a poslem Jeho“, prorok řekl: „Miluj to, co Bůh a Jeho posel miluje, budeš milován Bohem a poslem Jeho.“

Muž řekl: „Rád bych byl v bezpečí před hněvem Božím v den zmrvýchvstání“,

prorok řekl: „Nerozhněvej se na žádné tvorstvo Boží, budeš v bezpečí před hněvem Božím.“

Muž řekl: „Rád bych, aby Bohem byly přijímány prosby mé“, prorok řekl: „Nepřibližuj se tomu, co Bůh zakázal, budou Bohem přijímány prosby tvé.“

Muž řekl: „Rád bych, aby Bůh neodkryl mé hřichy v den zmrvýchvstání“, prorok řekl: „Nedopouštěj se smilstva, Bůh neodkryje tvé hřichy.“

Muž řekl: „Rád bych, aby mě Pán můj překryl v den zmrvýchvstání“, prorok řekl: „Překryj vady bratří svých, Bůh tě překryje.“

Muž řekl: „Co chrání před hřichy?“, prorok řekl: „Slzy, podřízenost a nemoci.“

Muž řekl: „Které dobro je u vznešeného Boha největší?“, prorok řekl: „Dobré chování, pokora a trpělivost.“

Muž řekl: „Které зло je u vznešeného Boha největší?“, prorok řekl: „Zlé chování a lakovost.“

Muž řekl: „Co zmírní hněv Pána v tomto a onom světě?“, prorok řekl: „Rozdávat almužnu tajně a vlidně se chovat k příbuzným.“

Muž řekl: „Co uhasí oheň pekla v den zmrvýchvstání?“, prorok řekl: „Trpělivost vůči katastrofám a neštěstím tohoto světa.“

Z odkazu „STARÝCH“

(Pokračování)

— * —

Sulajmán měl z brokátu utkaný zázračný koberec ve tvaru čtverce, jehož strana měřila jeden farsach, tj. 5 762,80 m. Uprostřed koberce byl zlatý mimbar pro Sulajmána a kolem něho tři tisíce stolců ze zlata a ze stříbra. Na stolce ze zlata usedli proroci, na stolce ze stříbra mudrci. Za nimi pak dokola byli lidé a džinnové a nad nimi ptáci, kteří je chránilí křídly před žárem slunečním. Na tomto koberci hnaném větrem urazil Sulajmán od rána do večera cestu jednoho měsíce a tolikéž od večera do rána.

— * —

Ráj má osm zlatých, drahokamů posázených bran se sedmi nádvorími. První je pro proroky, mučedníky a štědré, druhé pro ty, kdo se řádně modlili, třetí pro ty, kdo rádi dávali povinnou almužnu, čtvrté pro ty, kdo vybízeli k dobrému a varovali před zlým, páté pro ty, kdo se zdržovali vášní, šesté pro ty, kdo vykonali výroční pouť v Mekce, sedmé pro ty, kdo šli do svaté války, a osmé pro bohabojné, kteří se stranili zakázaného, konali dobré skutky, milovali své rodiče a příbuzné atd.

— * —

Když se Muhammad ubíral z Mekky do Medíny, zdržoval se s Abú Bakrem tři dny v jeskyni na hoře Tauru. Jejich pronásledovatelé byli oklamáni párem divokých holubů, který si u vchodu do jeskyně, když oba do ní vešli, vystavěl hnízdo, a pavoukem, který před vchod utkal svou síť.

Jusúfovi bratří hodili Jusúfa do cisterny a přinesli jeho otci Ja'kúbovi jeho šat, zbarvený lživou krví a pravili mu, že Jusúfa rozsápal vlk. Ja'kúb nechtěl tomu věřiti a nařídil jim, mluví-li pravdu, aby mu toho vlka přivedli. Bratři Jusúfovi vzali tedy hole a provazy, šli do stepi, chytily vlka, spoutali jej a přivedly jej před Ja'kúba. Ja'kúb, když vlk před ním stanul se skloněnou hlavou, rozkázal uvolnit mu pouť a otázal se ho, zda rozsápal jeho syna. Vlk promluvil a pravil, že nerozsápal jeho syna, poněvadž maso a krev proroků jsou jim zakázány, jemuže se děje násilí, že je cizí vlk ze země egyptské. Když se ho Ja'kúb otázal, co jej přivedlo do země Kan'ánu, řekl, že přišel navštívit příbuzné vlky. Tu pravil Ja'kúb svým synům: „Namluvily vám vaše duše něco. Jest tedy třeba krásné trpělivosti a Boha jest prositi o pomoc proti tomu, co líčíte.“

— * —

Nimrúd (Nimrod), syn Kan'ánu (biblického Ke-na'ana), jenž byl synem Háma nebo Šáma, synů Núhových, jenž nevstoupil s otcem do lodi a utekl (panoval nad Bábilem, dávaje se uctívati jako bůh). Jednou viděl ve snu vzejít hvězdu, jež odnala světlo slunci a měsíci. Když pak se otázal vykladačů snů na význam toho vidění, pravili mu,

že se narodí v jeho zemi toho roku dítě, jež způsobí záhubu jemu a jeho lidem. Nimirud proto rozkázal zabít všechny děti, jež se narodí během roku v jeho zemi a dal odloučiti muže od žen. Přesto však se podařilo manželce Āzarově ukrýti svého novorozeného syna Ibráhima. Když pak Ibráhím vyrostl a opustil svůj úkryt, hlásal víru v jednoho Boha a odepřel klaněti se Nimirúdovi a jeho modlám. Nimirud dal proto vystavěti ohromnou hranici, zapálit ji a hodit do ní Ibráhíma pomocí katapultu, poněvadž pro nesmírný žár se nemohl nikdo k ní přiblížit. Ale Bůh ochladil mu oheň a poslal k němu anděla, který tam s ním dlel a vytvořil mu uprostřed ohně kousek ráje. Nimirud uznal mohutnost Boha Ibráhímova a chtěl se dostat do nebe. Kázel vystavět vysokou věž, ale z vrcholu jejího viděl, že je nebe stále stejně vzdáleno. Když pak se druhého dne věž zřítila, pozbyli všichni obyvatelé Báabilu vědomí, a když přišli k sobě, mluvili dvacetasedmdesáti jazyky. Pak se chtěl Nimirud dostat do nebe jiným způsobem. Dal dva roky krmit masem a vínem čtyři orly, až zmotuňněli. Pak je nechal několik dní o hladu a dal je přivázati ke kleci, jež měla na čtyřech rozích tyče, na nichž bylo zavěšeno maso. Do klece usedl s jedním dvoranem a hladový orli, letící za masem, jej nesli vzhůru. Tak letěl dva dny a dvě noci, ale nebe vidiel stále stejně vzdáleno, kdežto země mu již zmizela z očí a pod sebou zřel jen tmu. Zklamán, obrátil tyče s masem dospod a orli se s ním snesli k zemi. Bůh ho potom, když byl už čtyři sta let vládce, vyzval prostřednictvím anděla, aby zanechal odboje, protože všechna jeho vojska náleží Bohu a Bůh že je může zničiti nejslabším tvorem. Ale Nimirud odpověděl, že nevěří, že je nějaký vládce mocnější než on. Nechť jen pošle Bůh proti němu svá vojska. Když pak sebral Nimirud velké vojsko, proti němuž vidiel stát samotného Ibráhíma, poslal Bůh spoustu much, před nimiž se vojsko Nimirúdovo rozuteklo. Jedna moucha bodla Nimirúdu do

rtů, jež mu opuchly, a pak mu vnikla do hlavy a jala se mu žrát mozek a ustávala jen, když ho tloukli něčím do hlavy. Proto měl před sebou kladiva a každý, kdo k němu přišel, dříve než před ním políbil zemi, musel ho tlouci kladivem do hlavy, pokud mu síly stačily. Tak se dělo čtyřicet let až do jeho smrti.

— * —

Neznáme s jistotou datum narození Mohamedova a. s. Tradice říká, že se narodil „v roce slona“ — vzpomínka na válečnou výpravu, často zmiňovanou, kterou místokrál jemenský Abraha podnikl proti Hidžázu, v Arabii okolo r. 560. Každopádně to bylo před r. 562.

Abraha vidiel, že v době poutí Arabové se ubírali hromadně k chrámu Boha v Mekce a tázal se: „Z čeho je vybudován tento chrám v Mekce?“ Bylo mu odpověděno: „Z kamene a je pokryt látkou z Jemu.“ Řekl tedy: „U Messiaše! Vystavím vám krásnější svatostánek.“ Dal vystavět v San'a kostel z mramoru bílého, červeného, zeleného a černého, jehož brány byly vykládány zlatem, perlami a dragony, dal uvnitř pálit kadidlo, zdi pokropil muškátem a přikázal lidem, aby chodili na pouť do tohoto kostela. Ale jeden Arab zneuctil tento stánek. Abraha, rozhněván, přísahal, že Ka'bu srovná se zemí jako odvetu! Napsal králi habešskému a žádal na něm, aby mu poslal svého slona Mahmúda, největšího a nejsilnějšího slona, který existoval, a potom se slonem a s mocnou armádou táhl do Mekky. Když armáda přišla do posvátného okrsku, přitáhlo z moře hejno ptáků, každý z nich držel ve svém zobáku a v drápech kámen, který nechal padnout na Abrahovu armádu. Každý kámen po dopadu zanechal po sobě malou neštovici. Slon se neodvážil vniknout do posvátného místa a vyděšeně uprchl. Abraha sám zahynul bědnou smrtí: jeho údy mu odpadly jeden po druhém.

(pokračování příště)

Zpráva o činnosti Ústředí muslimských náboženských obcí a organizací v České republice

V roce 1994 Ústředí vyřídilo 490 přípisů, které se týkaly většinou dotazů na Islám, možnosti studia a informací o uzavírání sňatků. Předseda obce se zúčastnil s dr. Pelikánem mezinárodní konference o problematice Islámu v západní a střední Evropě v Basileji ve dnech 2.—4. září, ve dnech 28. 10. až 1. 11. islámského koncilu pro východní Evropu v Istanbulu. Na obou setkáních přednesl referáty o poměrech muslimů v České republice. Ve dnech 6.—8. května se zúčastnil sympozia „Křesťanství, judaismus a Islám“ v Praze - Karolinu.

O tom, co vlastně Islám pro lidstvo znamená a jaké jsou jeho zásady, referoval předseda na přednáškách pro 120 studentů Veřejně správní akademie v Brně dne 3. a 23. 2. v pořadu PROČ? v televizi Nova. Dne 31. 3. byla uvedena v příloze M. F. Dnes reportáž o Islámu u nás (redaktor p. Dočekal).

Dne 12. 4. provedl předseda přednášku pro vysokoškolské studenty i pro širší veřejnost na Vysoké škole textilní v Liberci asi pro 50 — 60 účastníků a pak v Harcově besedu o manželství v Islámu. Dne 22. 6. proběhlo přímé vysílání na téma Islámu v rozhlasovém studiu Frekvence 1. Ve dnech 7. 7. a 8. 7. byla založena náboženská obec v Ostravě a navštíven utečenecký tábor v Kašavě u Zlína. Poslední větší akcí byla přednáška pro asi 130 účastníků v Praze, po které se rozvinula článková debata. Bylo pokračováno ve vydávání HLASU, i když nepravidelně. Do tohoto nebo do příštího čísla chceme přiložit barevný srovnávací kalendář.

V Třebíči dne 31. 12. 1994 — 23. RADŽAB 1415. Majitel a vydavatel: Al Ittihad Al Islami, Ústředí MNOO v České republice. Redaktorka Mgr. Lajla Kotačková, Nikodemova 6, 674 01 Třebíč.

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Brně, č. j. P/3-22-70/92 ze dne 11. 6. 1992,